

Martinské posvícení se stalo akcí hodně navštěvovanou Takovou veřejností. V roce 2009 se listopadová diskotéka První trasy přesunula do hotelu Svornost v Dolních Počernicích zásluhou zde blízko bydlicího agilního Pavla Stulíka. Velký sál předválečného hotelu je pro tanec jako stvořený. V listopadu 2009 Kloboukovou diskotéku doplnil výstavou fotografií ToRo. Loni byla Puntíková diskotéka se soutěží o největší počet puntíků na oblečení. Sčítací komisaři neměli lehkou práci. Letos poprvé posvícení s možností povečeřet husu. Návštěvníků meziročně stále přibývá. Hůře se v tlačenci tančí, ale vyvažuje to možnost kontaktu s tolika kamarády...

Když jsme kolem 19 hodiny v pátek 11.11.2011 přijeli do hotelu Svornost v Dolních Počernicích, zábava už běžela. Vnímáme tváře kamarádů z trasy na různých místech sálu a na první pohled je patrný nárůst počtu Takových lidiček z jiných tras proti loňsku. Jako návštěvníci tanečních v kavárně Čas na Malé Straně registrujeme mezi hosty tanečního mistra Lájoše, jeho tanečnici a restaurátěrku Stáňu. Stěží nacházíme dvě volná místa u stolu. Zdraví se s námi Pavel Stulík s Ivankou – organizátoři akce. Strategicky se usadili u stolu nejbližší ke vchodu do sálu a vítají příchozí. Někteří lidé u stolů pořádají husičku se zelím a s bramborovými a houskovými knedlíky. Někteří ještě čekají nebo jídlo zapíjejí většinou pivem. Povídání s kamarády, koukáme na to bílé oblečení vyhlášené pro dnešní akci jako symbol Martina na bílém koni – příchodu sněhu.

Parket se zaplňuje. Reprodukovanou hudbu střídají živé vstupy Bédi Nováka a Dolejš bandu naší trasy. Láďa s kytarou sněhobíle oblečen, Běďa se zvláštní čapkou – připadá mi jako Večerníček. Sálem se míhá Láďa Kánský, též bílý s jakýmsi bobřím ocasem. Jaromír Hru má bílou košili přizdobenu useknutou husí hlavou, tedy z plyšáka. Helenka Hlu s bílou čelenkou s hvězdičkou ve vlasech. Hodně walsů, občas ča ča, foxtroty, jive, hodně blues, polky a valčíky, jedno tango (jednu délku sálu jsme v tangu omylem odtančili na čaču – za to jsem se pak lehce styděl). Taky něco pro mne neidentifikovatelného – takže ploužák. Začalo taky něco jako country – takže volná hopsanda. Na parketu je velmi husto, většina lidí tančí ohleduplně, ale občas šlapák přijde. Nejhorší jsou dámské podpatky na vlastní noze. Na začátku další skladby z reprodukované hudby se po sobě ohlížíme, co že to vlastně je za tanec. Páry tančí v uličkách mezi stoly i u vchodu a před barem. Mezi tančícími se proplétá ToRo s foťákem a cvaká a cvaká. Dokonce jej vidím stát na jednom stole – hledá záběr z výšky.

Dolejš band se doplňuje o hosty. Jedou pecky naší trasy. Láďa hudbu prokládá vyprávěním a komentáři, přitančí dvojice k pódiu, Láďa přidrží mikrofon a zpívají do něj všichni tři. Bobek, Spirituál... V jednu chvíli Láďovi nějak nejde nájezd do písničky, kterou má v plánu. Zastavil to poprvé, podruhé. Hledí na sebe s Běďou, Běďa vylepšuje na klávesy. Tady jsem zahlédl soudržnost a vzájemnou podporu Jedničky – k Láďovi s mikrofonem přiběhl z parketu tančící pár – myslím, že to byla Věra Svo a Vašek Hol a společnými silami a silnými hlasy tu písničku rozezpívali. Snad bychom jen měli trochu zlepšit tu reprodukovanou hudbu, aby byla tanečně výraznější. Někdy se skutečně dost špatně hledalo, co to tanečně je. Teda musím přiznat, že jsem měl tři piva, ale v tom to snad nebylo.

Husou kulinářské zázraky neskončily, tradičně se rozdával chleba se sádlem a s cibulí. Teda tanečnice z nás asi moc velkou radost z cibulového dechu neměly, ale ta chuť! Ten chleba byl pomalu snad ještě lepší než pečená husa. Také byly k dispozici panáčky griotky a ještě jednoho lepidla – Va Mič mne kritizoval, že jsem jej tam loupl na exovku.

Následovala tradiční Jedničková mazurková série. Tančil celý sál, pomalu jsme se do kola všichni nevešli. Pavel vyzval přítomné Martiny, aby předstoupili. Byl tu náš Martin Němec, jiný se nepřihlásil. Dlouhé čestné taneční kolo v uzavřeném kruhu, tanečnice se u oslavence střídají. Jitka Wa přináší vlastnoručně upečený dárek – ořechové? rohlíčky. Je jich plná krabice, Martin obchází kruh tanečníků a nabízí. Já stál až v druhé řadě, já nedostal, ale vypadaly krásně. Fanfáry pro návštěvníka, který dnes měl narozeniny. Poděkování manželům Stulíkovým za organizaci akce.

Kolem jedenácté večer Láďa Dol hlásí konec hudby, Běďa ještě preluduje na klávesy. Platíme útratu u baru, jsem příjemně překvapen cenou. Čeká nás cesta domů. Pavel Stu informuje přítomné o termínu Martinského posvícení zde v listopadu 2012. Pavle a Ivanko, děkujeme, bylo to moc pěkné!

Taneční Martinské posvícení 2011 (z pohledu organizátorů)

děkuji za hezký večer všem zúčastněným, takovou pohodu jsem už dlouho nezažil. Zásluhy na tom má hodně faktorů (budu stručnější než bych chtěl, ale tlačí mne čas...)

1) personál hotelu nám byl nakloněn už při objednávce před rokem a při každé návštěvě koncertů Steamboat Stompers jsme se kontrolovali vzájemně jak vypadá situace. Ze strany hotelu byl jen požadavek upřesnit počet husích večeří týden předem. Jejich upřímné těšení se, nám dávalo naději v úspěch. V závěru i promptně reagovali na naše zvětšující se počty husích večeří (i po dohodnuté uzávěrce...).

2) včas jsme se domlouvali na výrobě vstupenek a poukázek s Jitkou Šafaříkovou – (Komoňovou), která i když to bylo v čase její svatby, tak mi připravila návrhy včas. Já je jen malinko upravil a vyhlásil do trasy mailem prosbu o tisk. První se ozval Vašek Holík a slíbil, že vytiskne patřičné a ještě to přiveze na Kulatiny (v Benecku). Hned jsme se dohodli. Následně se mi hlásilo hodně lidí s návrhem pomoci s tiskem (ještě jednou díky všem za snahu pomoci).

3) V TAKu jsem naše taneční Martinské posvícení (dále jen MP) prosazoval prakticky od začátku t.r., dostalo se do kalendáře TAKu. Větší potíže vznikly po mailu podnikatele z Pivovarského domu, který na 11.11.11 lákal lidi na Martinskou husu (za 350 Kč) s poznámkou, že se v TAKu nic podobného neděje. Ozval jsem se veřejně do TAKu, bránil naši akci a následně trefně reagoval ještě Pavel Hrabal odpovědí dotyčnému. Možná i to pomohlo k většímu zájmu lidí z TAKu.....

4) Distribuci lístků, poukázek se ujala Ivanka a já (na TAKu).... Při hotovostním placení to bylo nejjednodušší, někteří se domluvili i na placení převodem na účet... Trochu více práce bylo s telefonickými žádostmi (rezervace) objednávacích husích večeří a my některé lidi (nejen z TAKu, ale i z jiných tras) neznali. Nakonec se sešlo něco přes 80 jídel a přes 30 dietářů. Provozní hotelu nás ujišťovala, že je kapacita sálu 150 lidí.

5) Hudbu jsme domlouvali s Jirkou Klímou (přes PC), s Bédou Novákem (el. varhany včetně repráků, zesilovače) a Láďou Dolejšem (Dolejš band). U reprodukované hudby budeme muset udělat probírku, ne vždy se reprodukce povedla. Lákali jsme i hudebníky z jiných tras, jediný Franta Kahoun přispěl se svým klarinetem. Z naší trasy se přidali k již zmíněným kytaristi Vi Kánský, Va Mičkal, Mi Švejka a s housličkami St Hejda. Maximalistická přání o banju, base... nevyšly. Snad příště....

6) Samotný večer byl ve znamení bílé barvy, jako symbol Martina na bílém koni. I když někteří opět bloudili, díky své turistické zdatnosti nakonec do cíle dorazili. Hezké povídání (včetně fotodokumentace a pohyblivých obrázků) o tomto večeru napsal Lubor Šmíd a poslal mailem. Já pro změnu doma zapomněl foťák... Přispěním Ji Wa byl obdařen oslavenec Martin N. domácími upečenými rohlíčky, které následně rozdál. Rohlíčky dostali i hudebníci. O přidané stoly zmenšený taneční parket vyhnal některé tanečnický mimo parket a při mazurkách byla tlačnice parádní. Začínám uvažovat o verzi mazurek ve dvou soustředěných oválech... Přesto, že jsme si dovolili nabídnout chleby se sádlem a panáky s griotkou a višňovým Berenzenem, ušetřili jsme díky příznivým podmínkám hotelu nemálo peněz do fondu trasy.

7) Rozhodli jsme se pokračovat v tradici MP i v příštím roce s několika úpravami. Uvažujeme o zvětšení parketu, případně zmenšení počtu lidí (do 100), nebo připojení vedlejšího sálku (s krbem), pečlivější výběr reprodukované hudby (poprosím i další pomocníky...o kontrolu/výběr) a možná i zvětšení počtu objednaných chlebů (tuto pochoutku nabízí hotel ve svém jídelníčku po našem objednání na předloňské Diskotéce). Také by nebylo od věci zařadit výstavu fotografií našich fotografů ... uvažujte o tom.

Na příští Taneční Martinské posvícení máme zamluvený termín v pátek 9.11.2012 opět od 18 h v hotelu Svornost

Sepsal Pavel Stulík v Újezdě n.Lesy 13.11.2011 (za příspěví Ivanky)